

Discover ▾

[Log in](#) | [Sign up](#)

Det mystiska mötet med en vampyr.

romantik

vampyrer

nutid

38 1 3

Chapter 1 by ...VB the wrighter...

Lyra gick på bussen, den hade äntligen kommit efter en hel kvart av tristess och kyla.

Bussen var varm och ganska full av människor, men det fanns två platser i mitten av bussen, så hon satte sig där.

Hon la sin väska i sitt knä, för hon visste att det fanns ytterligare en station som bussen skulle passera där det ofta gick på mycket människor.

Men efter den stationen brukade det vara ytterst lite folk som gick på.

Hon suckade, hon behövde alltid åka buss ensam.

Hennes bästisar, den konstnärliga Vera och den impulsiva Danniella, bodde åt ett helt annat håll.

De brukade gå med henne till busstationen och sedan gå hem till sig, och eftersom de bodde relativt nära varandra gjorde de nästan alltid sällskap.

Det var tre tjejer från hennes egen klass som också brukade åka samma buss, men de hade aldrig intresserat sig i att ens säga. See more of Story Wars

Men ödet gjorde som det

Login

or

Create new account

Hon rotade lite i väskan efter en bok eller något att sysselsätta sig med, men förgäves.

"Jag måste ha glömt den i skåpet" tänkte hon trött.

Hon hade med sig sin mobiltelefon, men hon hade glömt hörlurarna hemma och surfen hade tagit slut.

Det enda hon hittade var ett anteckningsblock och en stiftpenna.

Lyra var väldigt bra på att skriva.

Hon hade fått A i svenska och engelska sedan 2an.

Och eftersom det inte fanns någonting att göra så började hon att skriva.

Lyra var en sådan människa som blev djupt försjunken i sitt arbete, så det var ytterst få saker som kunde få henne att sluta.

Bussen hade redan åkt förbi fem stationer, släppt av en massa passagerare och var nu ute i ingenstans.

Plötsligt så stannade bussen tvärt.

Lamporna började att blinka häftigt.

Och så slocknade de helt.

Det blev beckmörkt, och det hjälpte inte att det var i slutet av november.

Det hördes hur busdörrarna öppnades och stängdes, hur den nya passageraren plingade av sitt busskort.

Men det hördes inga fotsteg, det hördes ingenting alls.

Plötsligt så kände hon hur någon rörde sig precis bredvid henne.

Och så tändes lamporna igen, men nu lös de väldigt svagt.

Lyra vände försiktigt huvudet för att kolla vem som var den nya mystiska passageraren.

Synen var helt hänförande.

Personen bredvid henne var en tjej, hennes hår skinnade.

Han var lång, väldigt lång, och hon hade till axlarna.

Han var också väldigt blek, ja viss var hon också väldigt blek, särskilt på vintern.

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

Men han var den blekaste varelsen hon någonsin sett.

Han hade nog märkt att hon sneglade på honom, för han tittade tillbaka på henne med sina intensivt gröna ögon.

Han var underbart vacker, som en gud ur Renässansmålningarna.

Deras blickar möttes och hon kände hur hon började kallsvettas.

Det var något som var riktigt fel, något som inte stämde.

Han var inte lik någon person i den nästan tomma bussen.

Han kunde inte vara en människa, han betedde sig inte som en människa.

Men så öppnade han munnen och sa:

"Vad är det ni skriver?" undrade han.

Hans röst var len, kall och melodisk, men det fanns en gnista av...

Vad?

Hon försökte att samla sig.

"Jag håller på att skriva en novell" sa Lyra tyst.

"Jag var också intresserad i att skriva när jag var människa" sa han lugnt.

"Aha, så han var inte människa", tänkte Lyra.

"Så ni är inte människa?" sa hon lite tvekande.

Han föll i skratt, det var något i mitt yttrande som glädde honom.

"Vad artig du är då, unga fröken" skrattade han "Människor har ingen vett eller etikett nu för tiden, du är den första som pratat med mig på ett acceptabelt sätt".

"Jag säger alltid "ni" till främlingar" svarade hon kyligt.

Han hade slutat skratta, men han såg fortfarande ut att skratta på läpparna.

Hans länder var gräddfärdiga.

Login

or

Create new account

See more of Story Wars

Hörntänderna var lite längre än hos människor, men inte på det där fejktands-sättet, och väldigt spetsiga.

"Var inte oförskämd nu lilla fröken, jag skojade bara lite med dig" sa han med ett flin.

"Det var inte roligt" svarade Lyra kort.

Han brydde sig inte om hennes svar och fortsatte.

"Om jag ska säga mitt namn så skulle det vara olämpligt om du inte sa mig ditt" sa han charmigt.

Och det var någonting som fick mig att svara utan tvekan, någon osynlig kraft som fick det att slinka ur henne.

.

"Lyra Sherwood" svarade hon tyst.

"Vilket vackert namn för en vacker fröken" sa han nöjt.

Det såg ut som om han menade det.

"Nu är det er tur, sir" sa Lyra syrligt.

"Elijah Dubois" sa han.

"Fransman?" undrade Lyra.

Han tittade roat på henne, ett nytt leende spred sig sakta över hans vackra ansikte, och gjorde det ännu mer vackert och oemotståndlig.

"Ja", svarade han.

"Men Elijah är väl inte särskilt franskt?", undrade hon eftersom hon alltid varit väldigt intresserad av Frankrike.

"Min mor hette Elizabeth Bloomingwood och var en societetsdam som föll för en adelsman på en fest i Versailles, 1678, vid namn Louise Dubois. Ett år senare så föddes jag i Provence, så jag kan tekniskt sett räknas som fransman, ja" svarade han lugnt.

Herre gud, detta kunde inte vara sant.

Inget sådant kunde vara möjligt.

"Men det var 336 år sedan" sa Lyra med rädsla i rösten.

Hans blick blev frånvarande, som om han hade flytt tillbaka till 1600-talet.

"Ja, tiden går förbi så fort" svarade han lät honom se hur han fortfarande tänkte på förr.

Lyra var helt paralyserad.

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

Hon hade läst många böcker om övernaturliga väsen som kunde bli flera tusen år gamla, men detta var trots allt historier.

"Vad är du?" frågade hon med allt sitt mod som hon kunde samla inom sig.

Hon satt trots bredvid en okänd 336 år gammal varelse, han kunde vara farlig.

"Oj, har vi övergått till "du" så fort?" sa han med ett leende och Lyra såg hur hans huggtänder växte i längd och blev ännu vassare.

"Jag är vampyr".

Hon frös, kunde inte röra sig ur fläcken.

Hon flackade med blicken för att hitta någon levande stjärn som kunde hjälpa henne.

Men bussen var tom, den enda människan i rummet, utom henne, var den skrämde busschauffören.

Vampyrer, levande döda som levde på blod från levande ting för att själva kunna överleva.

Och nu var hon inklämd i ett hörn, på en fönsterplats längst bak i den tomma bussen, bredvid en.

"Var inte rädd, kära fröken Sherwood" sa han roat och fällde in huggtänderna "Jag har redan ätit nog för idag".

Av någon anledning var detta inte särskilt lugnande.

"Kalla mig Lyra, inte fröken Sherwood" sa hon tyst.

Vad var detta?

Varför talade hon till en främling?

Kunde det vara att han använde hypnos, att han bländade henne?

Hon kände sig lite snurrig och det, liksom pirrade i hela kroppen.

"Självklart, fröken Sherwood" flinade han.

Han tycktes vara mycket intresserad av henne, men hon kunde inte förstå vad den fascinationen var baserad på.

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

Lyra var fortfarande lite omtumlad av händelseförloppet, men hon blev sakta men säkert klar i huvudet.

"Hur visste du att jag skulle av här?" undrade hon.

"Ett, detta är sista stationen och två så kan vampyrer läsa tankar, så jag läste medan du satt och tänkte" sa han som om det inte var något särskilt.

"Tack herr Dubois" sa Lyra och neg.

Det tycktes passa bra när det gällde att prata med en 336 år gammal fransman.

"Nej fröken Sherwood, kalla mig Elijah" sa han och log.

För den första gången på hela dagen, så kände Lyra sig varm.

Hon kände sig lycklig.

"Nu måste jag ge mig av fröken Sherwood, men jag har en känsla att vi kommer att ses snart igen" sa han, böjde sig ner och kysste henne på kinden.

Lyra blev chockad,

Ingen främling hade, under hela hennes liv, kysst henne på kinden vid deras första möte.

Men hon njöt, hans läppar var förvånansvärt varma för en levande död person.

Hon blundade.

Sedan öppnade hon ögonen.

Han var borta.

Chapter 2 by Emilia Lundsten

Lyra hade aldrig varit så frånvarande förr. Det gick flera veckor utan att hon träffade Elijah igen men hon kunde inte låta bli att tänka på honom, hon kunde inte göra annat än att tänka på honom.

Vera och Daniella blev båda oroliga för henne men då Lyra inte alls reagerade på deras oro började de till slut dra sig undan och låta henne vara för sig själv.

Det var Lyra väldigt nöjd med eftersom hon inte ville göra annat än att tänka på Elijah. Hon

See more of Story Wars

Login

or

Create new account

Lyras hjärta hoppade över ett slag av lycka, men det var falskt alarm och ingen Elijah syntes till på bussen den kvällen heller.

Det gick till och med så långt att hon började planera en resa till Frankrike i hopp om att hitta Elijah eller någon av hans släktingar där innan hon äntligen såg honom igen.

En dag bara stod han där på busstationen när hon steg av.

"Hej" sade han precis som om han inte varit spårlöst försvunnen i flera veckor.

Lyra ville vara arg på honom, arg för att han inte visat sig eller lämnat henne något sätt att kontakta honom. Men det kunde hon inte, hon kunde bara vara glad över att hon äntligen fick se honom igen.

Write a draft for chapter 3 of 8

 You need to login before writing - [click here](#)

Continue the story

☐ Flag as mature

☐ receive feedback

Submit draft

Write a comment...

See more of Story Wars

Login

or

Create new account